

I denne erstatningspligt var dog indføjet den begrænsning i sidste punktum: „Dertil kommer erstatning for, hvad der muligt allerede måtte være betalt i told, andre omkostninger samt i fragt“.

Fra statsbanernes side hævdes det, at „allerede“ kun dækker, hvad der er betalt under forsendelsen, og denne fortolkning er i folketinget godkendt af ministeren for offentlige arbejder ved et af mig den 11. november stillet spørgsmål. Da jeg mener, at dette er en urimelig fortolkning, må jeg derfor foreslå, at paragraffen ændres, så det klart siges, at den også omfatter told, afgifter og andre omkostninger betalt inden forsendelsen.

Man kan efter min opfattelse ikke forlange, at de, der handler med beskattede varer, skal bære tabet også med hensyn til beskatningen eller tegne en særlig forsikring herimod, da der end ikke for opkrævning af afgiften ydes et vederlag, som kunne dække præmien for en sådan forsikring.“

Ministeren kunne ikke tiltræde disse betragtninger, men var dog villig til at forhandle med et folketingsudvalg om sagen. Resultatet af de stedfundne forhandlinger blev, at lovforslaget ændredes som ovenfor nævnt.

I den enstemmige betænkning hedder det bl. a.:

„Under udvalgets drøftelser er der opnået enighed om, at der bør tages hensyn til det af ministeren fremførte synspunkt, hvorefter det oftest i praksis ikke er muligt at drage et skarpt skel mellem varens værdi og den erlagte afgift, og udvalget foreslår derfor, at maksimalerstatningen i henhold til statsbanelovens § 41 forhøjes. Det er oplyst, at vareprisen på tobak, afgiften medregnet, er steget ca. 40 pct. siden statsbanelovens vedtagelse i 1946, og at statsbanernes takster i samme tidsrum ligeledes er steget ca. 40 pct. I bemærkningerne til forslaget om statsbaneloven af 1946 oplystes, at det i lovens § 41 fastsatte maksimumsbeløb på 25 kr. pr. kg ville dække værdien for det altovervejende antal forsendelser, hvorfor det kun fik den praktiske betydning, at statsbanerne garderedes mod særlig høje erstatningskrav for kostbare sendinger, medmindre afsenderen havde sikret sig ved at tegne interesse i afleveringen. Såfremt statsbanernes erstatninger på dette område skal bringes i overensstemmelse med disse bemærkninger, hvorefter kun „kostbarheder“ kræver en særlig forsikring, mens f. eks. cigaretter inklusive afgift til staten skal erstattes fuldtud, må maksimalerstatningen forhøjes.

Vedrørende det i henvendelsen fra Foreningen af Importører og Grossister i Tobaksbranchen rejste spørgsmål har udvalget henstillet til ministeren, at der også ydes erstatning for skyldig, endnu ikke erlagt afgift, hvilket ministeren har tiltrådt, hvorfor man har anset en lovændring i så henseende for unødvendig.